



ከቀየዬ ወጥቼ ከተማ ስገባ

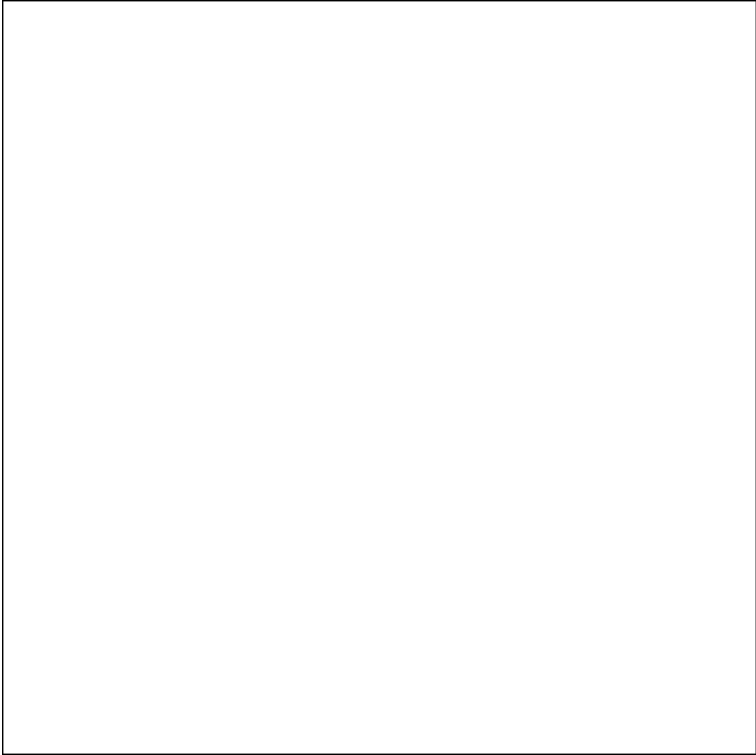
 Lesley Koyi, Ursula Nafula

 Brian Wambi

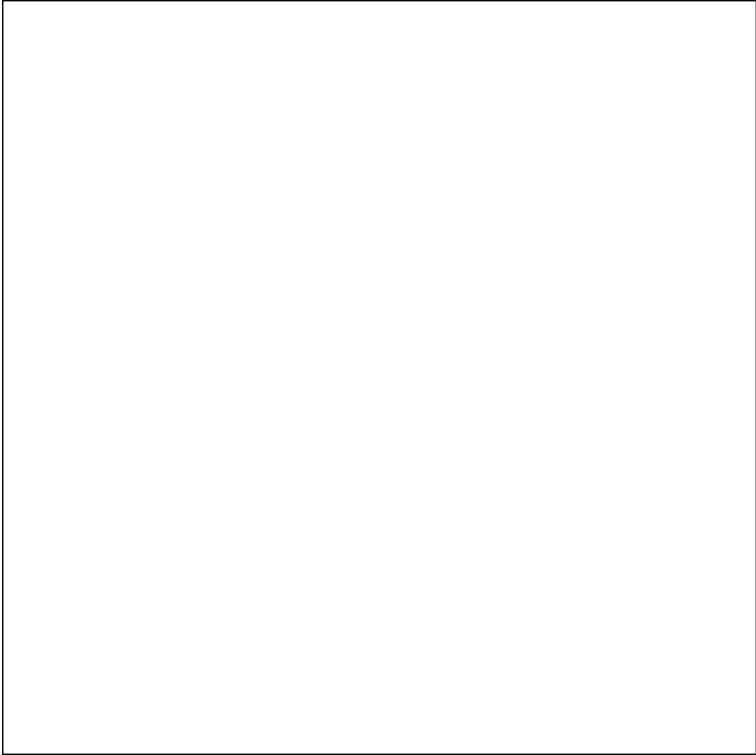
 Dawit Girma

 3

 አማርኛ



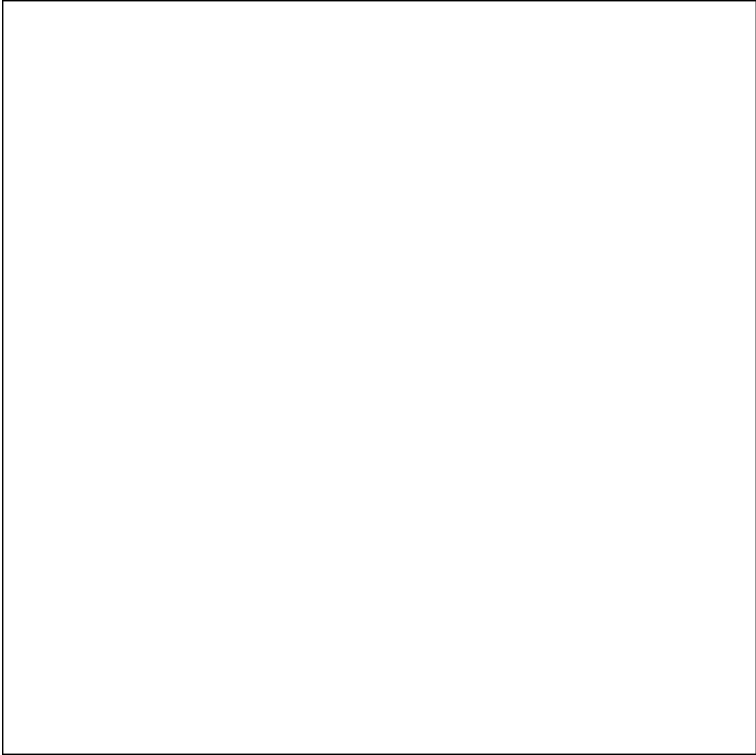
በመንደራችን ያለው መናሐሪያ በሰዎች እና በታጩቁ አውቶብሶች
ተጨናንቆ ነበር። መሬት ላይ ሊጫኑ የተዘጋጁ በርካታ ቁሳቁስ ነበሩ።
ረዳቶች አውቶብቸው የሚሄድበትን ቦታ በጨህት ይጣሩ ነበር።



«ከተማ! ከተማ! ልንወጣ ነው፤ የሞላ!» እያለ ወያላው ሲጮህ ሰማሁ።
አዎ ልሳፈርበት የምፈልገው አውቶብስ ይሄ ነበር።



የከተማ አውቶብሱ እየሞላ ነው፤ ነገር ግን አሁንም ሌሎች ሰዎች ለመግባት ይጋፋሉ። የተወሰኑት እቃቸውን አውቶብሱ ኪስ ውስጥ ይጭናሉ። ሌሎቹ ደግሞ በአውቶብሱ ውስጥ።



አዲስ ገቢ መንገዶች ከኮታቸውን ቶሎ ቶሎ አየት እያደረጉ አውቶብሱ
ውስጥ መቀመጫ ቦታ መኖሩን ያያሉ። ህጻኖቻቸውን ያቀፉ ሴቶች
ለረጅሙ መንገድ ተመቻችተው ተቀምጠዋል።



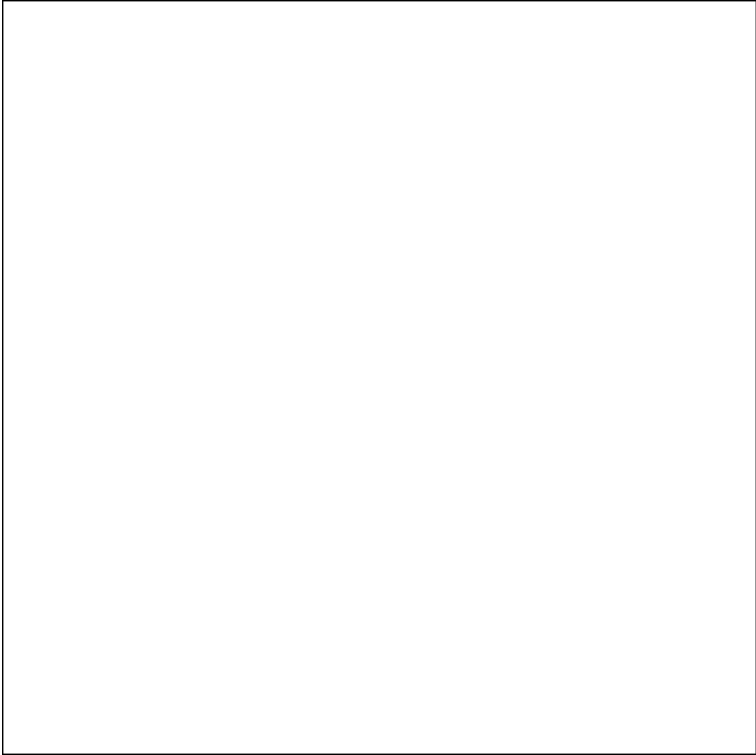
በመስኮቱ አጠገብ ጥብቆ ገብቼ ተቀመጥኩ። ከኔ አጠገብ
የተቀመጠው ሰው አረንጓዴ የላስቲክ ሻንጣ ይዟል። አሮጌ ነጠላ ጫማ
ተጫምቷል፤ ልባሽ ኮት ለብሷል፤ የተበሳጨም ይመስላል።



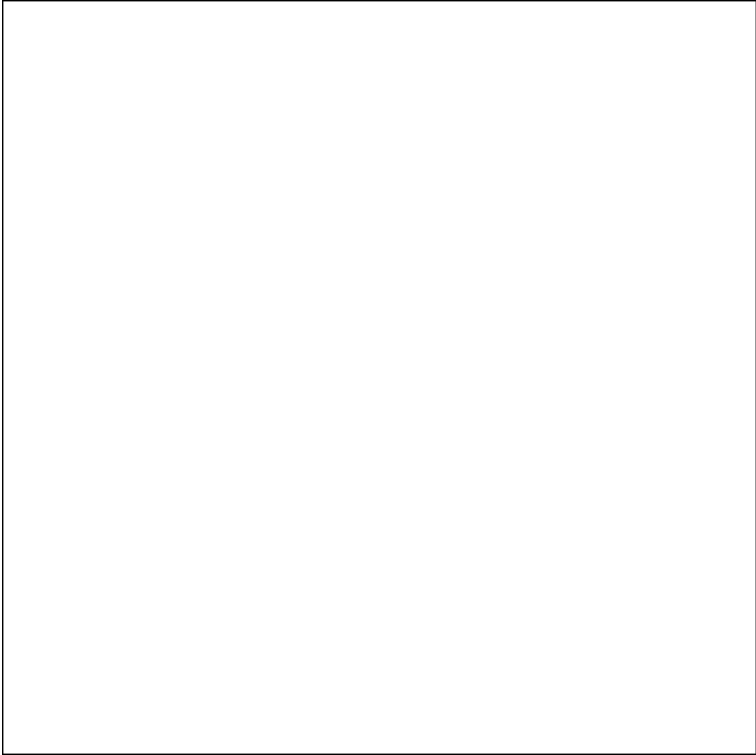
በመስኮቱ አሻግራ እየተመለከትኩ ወዲያው ያደኩበትን መንደሪን
እየለቀኩ መሆኑን አስተዋልኩ። ወደ ግዙፍ ከተማ እየተጓዝኩ ነበር።



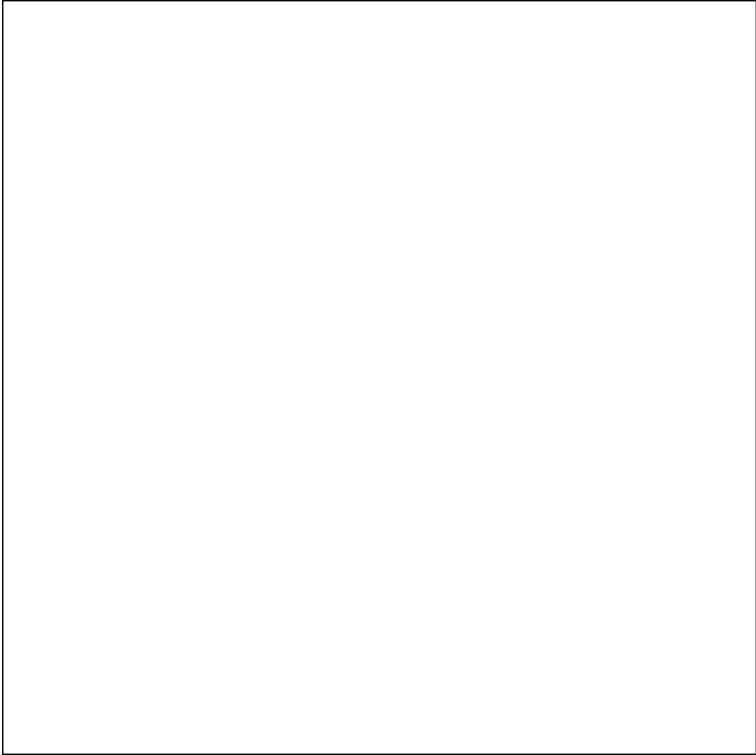
መኪናው ሞልቷል፤ ሁሉም መንገዶች ቦታ ቦታቸውን ይዘዋል። ሻጮች አሁንም እየተጋፉ ሸቀጦቻቸውን ለመንገዶች ለመሸጥ ወደ አውቶብሱ ይገባሉ። ሁሉም ሰው የሚገዛው ነገር ፍለጋ ይህን ስጦት ያን ስጦት እያለ ይጫጫህ ጀመር። የሚያደርጉት ነገር ሁሉ ግን እኔን ያዝናናኝ ይዟል።



ጥቂቶቹ ተጓዦች የሚጠጣ ነገር ገዙ፣ ሌሎቹ ደግሞ የሚበላ ነገር ገዙት ይበሉ ጀመር። እንደኔ ምንም ገንዘብ የሌለን ደግሞ ዝም ብለን እንመለከታለን።



ይህ ሁሉ ድርጊት አውቶብሱ የመነሳት ጩኸት ሲያሰማ ረገብ ይላል፤
ሻጮችም ለመውጣት እየተጣደፉ እግረ መንገዳቸውን ፈጠን ፈጠን
እያሉ እየተጫጫሁ ይሸጣሉ።



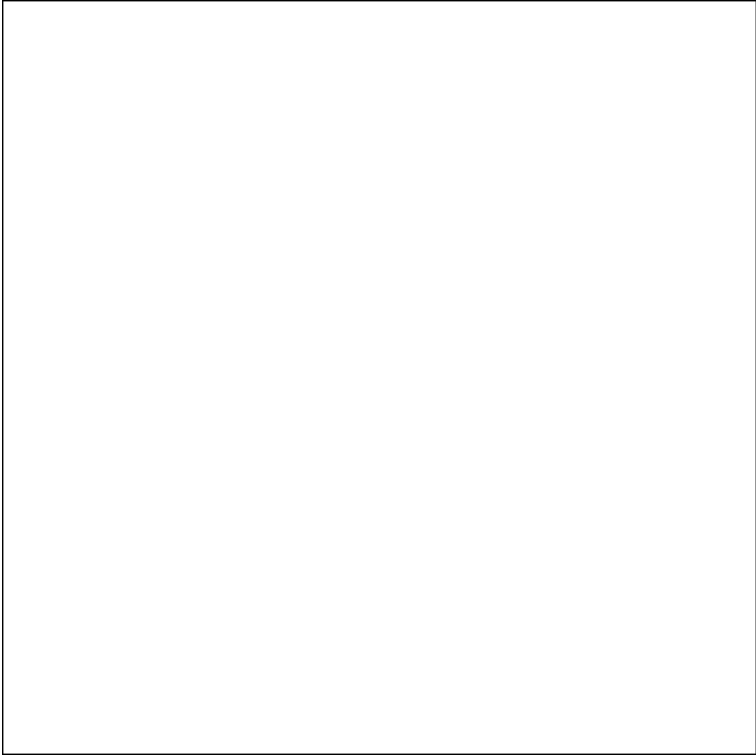
ሻጭቹ ለመውጣት እርስበራሳቸው ይጋፋሉ። አንዳንዶቹ መንገደኞቹን «አንዴ ልላፍ» እያሉ ሲወጡ ሌሎቹ ደግሞ ለመሸጥ የመጨረሻ መከራ ያደርጋሉ።



አውቶብሱ ሲነሳ እኔ በመስኮት በኩል ወደ አፈጠጥኩ። እንደው
ወደቀየዬ ዳግም እመለስ ይሆን እያልኩ ተደነቅሁ።



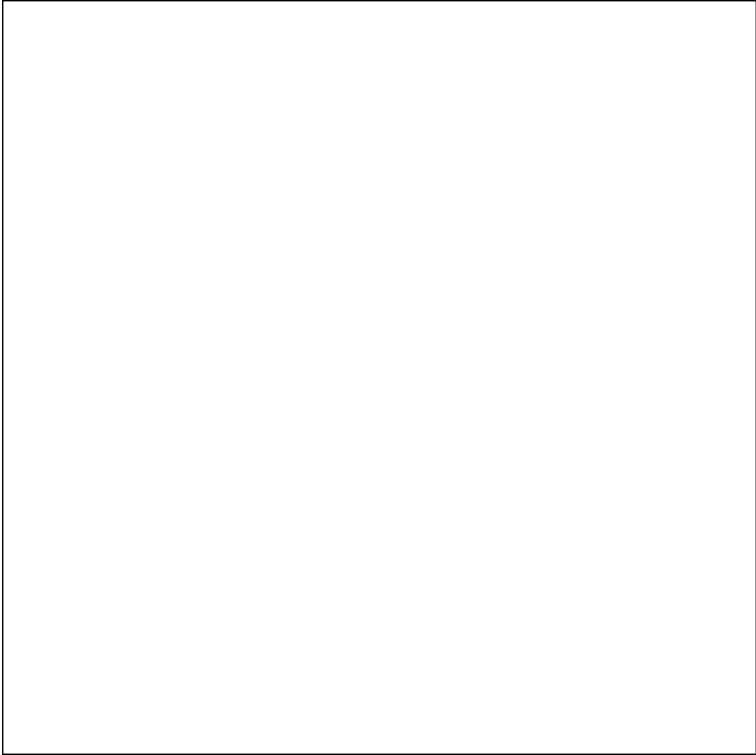
መንገድ ላይ እየተጓዘን የአውቶብሱ ውስጥ በጣም ይሞቃል።
ለመተኛት አስቤ አይኔን ጨፈንኩ።



ሃሳቤ ሁሉ ግን ወደቤቴ ነበር። እንደው እናቴ ደህና ትሆን ይሆን?
እንደው ጥንቁሎቼስ ገንዘብ ያወጡ ይሆን? ወንድሜስ አስታውሶ
ኛግኞቼን ውሃ ያጠጣ ይሆን?



በመንገዴም አጎቴ በዛ ትልቅ ከተማ የሚኖርበትን ቦታ ስም
አስታወስኩ። ሳንቀላፋ ሁሉ ይህን ስም አነበንባለሁ።



ከዘጠኝ ሰዓታት በኋላ ወያላ ወደመጣሁበት መንደር ተመለሽ የሚጓዝ ሰው እየጮኽ ሲጣራ ነቃሁ። ትንሽ ቦርሳዬን ይዜ ከአውቶብስ ወረድኩ።




ተመላሹ አውቶብስ በፍጥነት እየሞላ ነው። ወዲያው ፊቱን ወደምስራቅ
አዙሮ መመለስ ጀመረ። አሁን ለኔ እጅግ አስፈላጊው ነገር አጎቴ
የሚኖርበትን ሰፈር ማፈለግ መጀመር ነው።




Global Storybooks

globalstorybooks.net

ከቀየዩ ወጥቼ ከተማ ስገባ

 Lesley Koyi, Ursula Nafula

 Brian Wambi

 Dawit Girma

